

Marek Grechuta, Świat w obłokach

Świat wokół ciebie się zmienia, zmieniają się pory roku
Stopy twe więzi ziemia, a oczy magia obłoków

Jak obłok wiedza tajemna, jak obłok fantasmagoria
Jak obłok cudze spojrzenia, jak obłok pewność ulotna

Jak obłok, jak obłok, jak obłok, jak obłok
Jak obłok, jak obłok, jak obłok, jak obłok

Jesteś mieszkańcem ziemi, a uczysz się od obłoków
Swojej niepewnej nadziei, ulotnej jak pory roku

Jak obłok wiedza tajemna, jak obłok fantasmagoria
jak obłok cudze spojrzenia, jak obłok pewność ulotna

Jak obłok, jak obłok, jak obłok, jak obłok
Jak obłok, jak obłok, jak obłok, jak obłok

Świat wokół ciebie się zmienia, przez ciebie płynie niepokój
Płyną chmury po niebie, pod białą flagą obłoków

Jak obłok wiedza tajemna, jak obłok fantasmagoria
Jak obłok cudze spojrzenia, jak obłok pewność ulotna

Jak obłok, jak obłok, jak obłok, jak obłok
Jak obłok, jak obłok, jak obłok, jak obłok